

E-LEARNING

JĘZYK

PROFESJOLEKT

PROSTOTA

CZYTELNOŚĆ

KURS

MANIPULACJA

BELKOT

PRZEJRZYSTOŚĆ

TEKST PRZEZ MGŁĘ

– JAK NIE KRAŻYĆ WOKÓŁ SŁOWA?

TEKST W KURSIE E-LEARNINGOWYM = KOMUNIKACJA ZE STUDENTEM

JAKI POWINIEN BYĆ TEKST?

3 x P

PROSTY

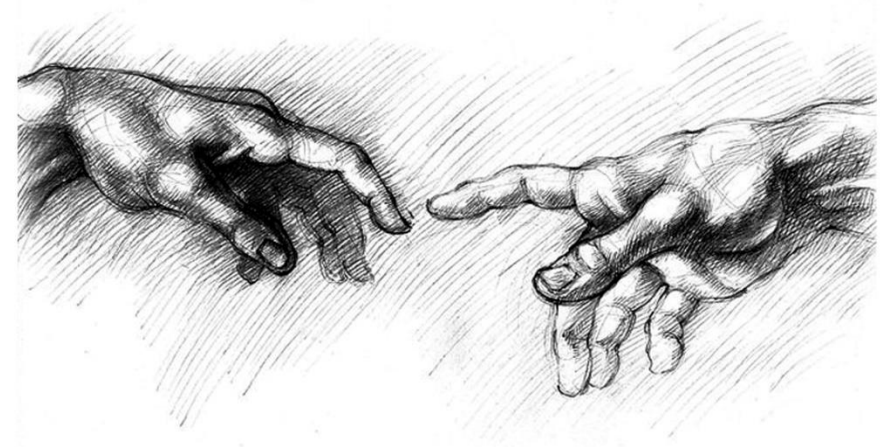
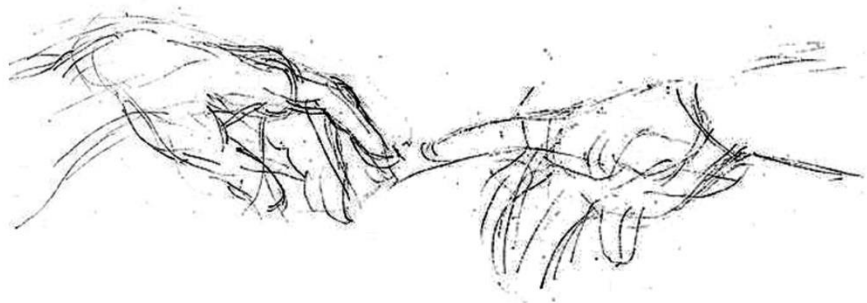
PRZEJRZYSTY

PRZYSTĘPNY (dla docelowych odbiorców!)

JAK ZREDAGOWAĆ ZROZUMIAŁY TEKST?

OD OGÓŁU DO SZCZEGÓŁU.

OD NAJWAŻNIEJSZYCH INFORMACJI DO DOPOWIEDZEŃ.

IMIESŁOWY – BURZYCIELE SKŁADNI

Żyjąc w czasach natłoku informacji, prawie nikt nie zważa na prawa autorskie i licencje.

W czasach natłoku informacji nikt nie zważa na prawa autorskie i licencje.

MAŁDREJ GŁOWIE DOŚĆ DWIE SŁOWIE

Przez „lokal zamienny” należy rozumieć lokal znajdujący się w tej samej miejscowości, w której jest położony lokal dotychczasowy.

„Lokal zamienny” to lokal położony w tej samej miejscowości co lokal dotychczasowy.

CZYNNY, NIE BIERNY

Lektury są
pilnie czytane
przez studenta.

Student pilnie
czyta lektury.

NIE BĄDŹMY BEZOSOBOWI

W module
przedstawiono....

W module
przedstawiliśmy...

DZIELMY SIĘ (RÓWNIEŻ TEKSTEM...)

Konstruktywizm w procesie kształcenia

Kształcenie na odległość jest powiązane z różnymi koncepcjami metodycznymi. Najczęściej wymienia się trzy: behawiorystyczną, humanistyczną oraz konstruktywistyczną (Kopciał 2013, s. 85). W behawioryzmie proces nauczania sprowadza się do modelowania (za pomocą nagród oraz kar) pożądanego zachowania, które ma zostać ocenione według określonych kryteriów. Uczący staje się obiektem oddziaływania nauczyciela, który w pełni steruje procesem przetwarzania wiedzy. W behawioryzmie podkreśla się rolę pamięci w kształtowaniu wiedzy. Z kolei humanizm uwypukla rolę doświadczenia w procesie uczenia się. Nacisk kładzie się na współdziałanie w pracy grupowej oraz kreatywne rozwiązywanie problemów. W podejściu humanistycznym nie występuje rywalizacja (Kopciał 2013, s. 86). Jednak koncepcją, która będzie nas szczególnie interesować w kontekście nauczania zdalnego, jest konstruktywizm. W podejściu konstruktywistycznym uczenie się nie opiera się na przyswajaniu gotowych treści bądź schematów. Nauka to konstruowanie własnych struktur wiedzy przez myślący podmiot (LDC 2013, s. 3). Zdobywana wiedza ulega ciągłej ewolucji. Proces uczenia jest uzależniony od treści, które już znajdują się w umyśle – są one reorganizowane na nowo pod wpływem ciekawości uczącego się oraz dzięki roli motywacji wewnętrznej. Ludzki umysł nie gromadzi w sposób bierny informacji o rzeczywistości, ale aktywnie je przekształca (LDC, s. 4). Nasza wiedza o świecie według paradygmatu konstruktywistycznego nie jest więc obiektywnym obrazem rzeczywistości, lecz wynikiem mentalnego procesu konstrukcji wiedzy (Meger 2006). Uczący się musi być aktywny podczas procesu kształcenia – powinien skonstruować wiedzę we własnym umyśle w taki sposób, żeby mógł ją później aktywnie wykorzystać np. przez przekazywanie tej wiedzy innym (Meger 2006). W ujęciu konstruktywistycznym proces uczenia się ma trzy podstawowe formy. Zazwyczaj powyższe formy są ze sobą powiązane. Proces nauczania według tej koncepcji trwa całe życie, ponieważ stale wykorzystujemy zdobytą już wiedzę do nabycia nowej. Według podejścia konstruktywistycznego kształcenie nie powinno opierać się tylko na problemach teoretycznych, ale przede wszystkim na zadaniach praktycznych jak najbardziej zbliżonych do sytuacji życiowych. Do zadań studenta należy też wykonywanie materiałów. Uczący się powinien samodzielnie bądź w grupie poszukiwać rozwiązania danego problemu, korzystając z dostępnych źródeł. Źródłami mogą być m.in. materiały umieszczone na platformie, ale także samodzielnie wyszukane źródła zewnętrzne - strony internetowe, artykuły, książki. Z kolei zadaniem dydaktyka nie jest tradycyjne prowadzenie zajęć, lecz prawidłowe ukierunkowanie uczących się i udzielenie im pomocy w razie potrzeby (Meger 2012, s. 21). Wiele metod nauczania zgodnych z podejściem konstruktywistycznym może być wykorzystywanych w kształceniu wspomaganym technologią sieciową. Przykładem może być praca w grupach realizowana według konstruktywistycznego procesu poznawczego. Najpierw prezentuje się grupie sytuację zadaniową, która może zostać zrealizowana albo w formie kursu wprowadzającego na platformie, albo w czasie spotkania grupy w trybie stacjonarnym bądź za pomocą narzędzi komunikacji sieciowej (np. czatu). Taka prezentacja powinna zawierać ogólną charakterystykę zadań, a także opis strategii ich realizacji. Członkowie grupy zazwyczaj we własnym zakresie dzielą zadanie ogólne na zadania cząstkowe, a także ustalają, kto będzie odpowiadał za realizację określonych części. Po podziale zadań studenci pracują indywidualnie. Mogą komunikować się synchronicznie (tj. w tym samym momencie) bądź asynchronicznie (przez maila bądź forum dyskusyjne). Komunikacja jest konieczna, kiedy poszczególne części zadania zależą od siebie – platforma również umożliwia tego typu dyskusje na forum dyskusyjnym. Cały proces powinien być zakończony retrospekcją oraz podsumowaniem zrealizowanych zadań. Według podejścia konstruktywistycznego ten etap ma na celu ugruntowanie zdobytej wiedzy. Praca powinna być sprawdzona przez nauczyciela, który ocenia realizację całego przedsięwzięcia. Takie postępowanie jest znane pod nazwą CSCL (*Computer Supported Collaborative Learning* - kooperatywne/kolaboratywne uczenie się wspomagane komputerem). CSCL jest uznawane za obiecującą technologię dydaktyczną, która ma swoje odzwierciedlenie w osiągnięciach psychologii nauczania (Meger 2012, s. 22-23). Według zasad konstruktywizmu proces nauczania powinien być także urozmaicony – obok opisanej pracy w grupie można wykorzystać np. prezentację wideo bądź wertowanie baz danych (Meger 2006). Stosowanie technik bazujących na konstruktywizmie jest jedną z najbardziej pożądanym form organizacji zdalnych zajęć edukacyjnych. Najlepszym i najbardziej naturalnym środowiskiem dla jednostki jest właściwie zorganizowane, dostosowujące się do jej potrzeb środowisko społeczne (Meger 2012, s. 23).

Konstruktywizm w procesie kształcenia

Kształcenie na odległość jest powiązane z różnymi koncepcjami metodycznymi. Najczęściej wymienia się trzy: **behawiorystyczną**, **humanistyczną** oraz **konstruktywistyczną** (Kopciat 2013, s. 85).

W **behawioryzmie** proces nauczania sprowadza się do modelowania (za pomocą nagród oraz kar) pożądanego zachowania, które ma zostać ocenione według określonych kryteriów. Uczący staje się obiektem oddziaływania nauczyciela, który w pełni steruje procesem przetwarzania wiedzy. W behawioryzmie podkreśla się rolę pamięci w kształtowaniu wiedzy.

Z kolei **humanizm** uwypukla rolę doświadczenia w procesie uczenia się. Nacisk kładzie się na współdziałanie w pracy grupowej oraz kreatywne rozwiązywanie problemów. W podejściu humanistycznym nie występuje rywalizacja (Kopciat 2013, s. 86).

Jednak koncepcją, która będzie nas szczególnie interesować w kontekście nauczania zdalnego, jest **konstruktywizm**.

Konstruktywizm to pojęcie używane w wielu dziedzinach nauki (m.in. w filozofii, psychologii, socjologii, pedagogice, architekturze). Ten termin jest także wykorzystywany w teorii poznania, która dotyczy źródeł wiedzy ludzkiej i może być również zastosowana w kontekście kształcenia (Semadeni 2016, s. 4). Kluczową kwestią jest to, w jaki sposób zdobywamy doświadczenie i wiedzę, a także to, jak nabywamy umiejętności – według konstruktywizmu odbywa się to przez interakcję z otoczeniem. Pedagogika konstruktywistyczna opiera się na doświadczeniach psychologii poznawczej oraz społecznej psychologii rozwojowej człowieka (LDC 2013, s. 3).

W podejściu konstruktywistycznym uczenie się nie opiera się na przyswajaniu gotowych treści bądź schematów. **Nauka to konstruowanie własnych struktur wiedzy przez myślący podmiot** (LDC 2013, s. 3). Zdobywana wiedza ulega ciągłej ewolucji. Proces uczenia jest uzależniony od treści, które już znajdują się w umyśle – są one reorganizowane na nowo pod wpływem ciekawości uczącego się oraz dzięki roli motywacji wewnętrznej. Ludzki umysł nie gromadzi w sposób bierny informacji o rzeczywistości, ale aktywnie je przekształca (LDC, s. 4). Nasza wiedza o świecie według paradygmatu konstruktywistycznego nie jest więc obiektywnym obrazem rzeczywistości, lecz wynikiem mentalnego procesu konstrukcji wiedzy (Meger 2006).

Uczący się musi być aktywny podczas procesu kształcenia – powinien skonstruować wiedzę we własnym umyśle w taki sposób, żeby mógł ją później aktywnie wykorzystać np. przez **przekazywanie tej wiedzy innym** (Meger 2006).

W ujęciu konstruktywistycznym proces uczenia się ma trzy podstawowe formy:

1. **Uczenie się jako konstrukcja** – tworzenie nowych struktur w umyśle jednostki.
2. **Uczenie się jako rekonstrukcja** – nabycie nowych informacji i ich zintegrowanie z dostępną wiedzą.
3. **Uczenie się jako dekonstrukcja** – zburzenie dotychczasowych schematów (Meger 2012, s. 21).

Zazwyczaj powyższe formy są ze sobą powiązane. **Proces nauczania według tej koncepcji trwa całe życie**, ponieważ stale wykorzystujemy zdobytą już wiedzę do nabycia nowej.

Według podejścia konstruktywistycznego kształcenie nie powinno opierać się tylko na problemach teoretycznych, ale przede wszystkim na zadaniach praktycznych jak najbardziej zbliżonych do sytuacji życiowych. Do zadań studenta należy też wykonywanie materiałów. Uczący się powinien samodzielnie bądź w grupie poszukiwać rozwiązania danego problemu, korzystając z dostępnych źródeł. Źródłami mogą być m.in. materiały umieszczone na platformie, ale także samodzielnie wyszukane źródła zewnętrzne - strony internetowe, artykuły, książki. Z kolei zadaniem dydaktyka nie jest tradycyjne prowadzenie zajęć, lecz prawidłowe ukierunkowanie uczących się i udzielenie im pomocy w razie potrzeby (Meger 2012, s. 21).

BEZ JAŁOWYCH SŁÓW

To słowa, które **nie odgrywają żadnej roli w zdaniu**. Ich obecność sprawia, że wypowiedź jest mniej zrozumiała.

Mimo że wydaje się to niewiarygodne, to nawet bardzo niewielkie poprawki, które są wprowadzone przez metodę usuwania zbędnych wyrazów, pozwolą Ci usunąć niepotrzebne słowa, pojawiające się tutaj i tam, i te zmiany mogą sprawić, a przynajmniej ja tak uważam, że Twój tekst będzie krótszy – i znacznie bardziej zrozumiały.

~~Mimo że wydaje się to niewiarygodne, to nawet bardzo niewielkie poprawki, które są wprowadzone przez metodę usuwania zbędnych wyrazów, pozwolą Ci usunąć niepotrzebne słowa, pojawiające się tutaj i tam, a te zmiany mogą sprawić, a przynajmniej ja tak uważam, że Twój tekst będzie krótszy – i znacznie bardziej zrozumiały.~~

Nawet bardzo niewielkie poprawki, pozwolą Ci usunąć niepotrzebne słowa, a te zmiany mogą sprawić, że Twój tekst będzie krótszy – i bardziej zrozumiały.

WSKAŹNIK MGLIŚCÍ

Tab. 1. Trudność tekstów w aplikacji Jasnopis

	Opisowe etykiety	Orientacyjnie wymagane wykształcenie odbiorcy
1.	Tekst dziecinnie łatwy	Klasy 1-3 szkoły podstawowej
2.	Tekst bardzo łatwy	Klasy 3-6 szkoły podstawowej
3.	Tekst łatwy, zrozumiały dla przeciętnego Polaka	Gimnazjum
4.	Tekst nieco trudniejszy, zrozumiały dla osób z wykształceniem średnim lub mających duże doświadczenie życiowe	Liceum
5.	Tekst trudniejszy, zrozumiały dla ludzi wykształconych	Studia licencjackie/inżynierskie
6.	Tekst trudny w odbiorze dla przeciętnego Polaka	Studia magisterskie
7.	Tekst bardzo skomplikowany, fachowy, którego zrozumienie może wymagać wiedzy specjalistycznej	Doktorat lub specjalizacja w dziedzinie, której dotyczy tekst

Źródło: (źródło: jasnopolis.pl)

STATYSTYKI

Klasa trudności tekstu:

6 / 7

Tekst trudny w odbiorze dla przeciętnego Polaka

[rozwiń](#) «

LEGENDA

Aa Fragment wyraźnie trudniejszy od reszty tekstu

Aa Fragment trudniejszy od reszty tekstu

Aa Bardzo długie zdanie

Aa Trudne słowo wymagające zmiany

DANE

Tekst po analizie

Kształcenie na odległość jest powiązane z różnymi koncepcjami metodycznymi. Najczęściej wymienia się trzy: behawiorystyczną, humanistyczną oraz konstruktywistyczną (Kopciał 2013, s. 85).

W behawioryzmie proces nauczania sprowadza się do modelowania (za pomocą nagród oraz kar) pożądanego zachowania, które ma zostać ocenione według określonych kryteriów. Uczący staje się obiektem oddziaływania nauczyciela, który w pełni steruje procesem przetwarzania wiedzy. W behawioryzmie podkreśla się rolę pamięci w kształtowaniu wiedzy.

Z kolei humanizm uwypukla rolę doświadczenia w procesie uczenia się. Nacisk kładzie się na współdziałanie w pracy grupowej oraz kreatywne rozwiązywanie problemów. W podejściu humanistycznym nie występuje rywalizacja (Kopciał 2013, s. 86).

Jednak koncepcją, która będzie nas szczególnie interesować w kontekście nauczania zdalnego, jest konstruktywizm.

BIBLIOGRAFIA

1. Billingham J. (2007) *Redagowanie tekstów*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Wrycza-Bekier J. (2014) *Magia słów. Jak pisać teksty, które porwą tłumy?*, Gliwice: Helion.
3. www.jasnopis.pl (data dostępu: 5.06.2019).